

עפ"ת 3828/03/14 - פנינה אלבאום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ת 3828-03-14 פנינה אלבאום נ' מדינת ישראל
13 ממרץ 2014 4738-07-12

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערת פנינה אלבאום
נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערערת - עו"ד אלקנה בישיז

ב"כ המשיבה - עו"ד גלי חצב

המערערת הופעה

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המערערת נרשם דוח ברירת משפט על כך שבויים 11.03.06 בשעות אחר הצהרים המוקדמות ברח' רבי עקיבא 1
בبني ברק, בגין לתקנה 36(ג) לת"ת, נסעה ועברה ממשمالuko הפרדה רצוף.

המערערת ביקשה להוכיח את חפותה ולפיקח זמנה לדיוון, ובישיבת המענה הראשונה טענה כי לא עברה עבירה מאחר
ואין במקום פס לבן.

המערערת הציגה לבית המשפט ולתביעה תמונות שצילהה, לטענתה, עובר לביצוע העבירה הנטענת, וכן אישור עיריית
بني ברק, על-פיו, במועד 11.04.04 ברח' רבי עקיבא 1 אין פס לבן.

בית משפט קמא העביר לבדיקת התביעה את הטענות ולשם כך נקבעו תזכורות, ובתאריך 13.07.07 הודיעה המדינה
לבית משפט קמא כי הם מבקשים להמשיך בהליכים וביקשו לזמן את המערערת לדיוון.

התיק נדחה ליום 13.11.17 ואחר כך נדחה שוב ליום 14.01.15, ובאותו מועד זמנה המערערת לשיפוט מענה חדשה.

עמוד 1

על אישור המסירה, לפיו, זמנה המערערת לאותו מועד, מתנוססת במקום המיועד לכך חתימתה. כפי שעל-פי רישום הדoor (או הדורית) אלא ביום 17.10.13 נמסר למעעררת הדואר עליו היא חתמה. המערערת לא התיצבה לדין ובית משפט קמא הרשיאה בהיעדרה משזמנה כדין וגורר את דינה לעונש לא מכבד של 500 ל"נ קנס.

המעערערת פנתה לבית משפט קמא בבקשתה לביטול פסק הדין, כאשר היא מלאה בבקשתה תצהיר, וטענה כי למרות אישור המסירה שרבוט, אין מדובר בחתימתה, ולכן החתימה המופיעיה על אישור המסירה איננה דומה אפילו לחתימתה של המערערת בתצהירה.

"יאמר, שב"כ הנסיבות, כמו בבית המשפט, הציג באישורי מסירה אחרים בתיק זה בפני בית משפט קמא, למשל, אישור המסירה לדין מיום 17.10.13, עליו חתום בעלה של המערערת, מר שמעון אלבוי, וחתימת זו דוקא דומה לשרבוט שעל אישור המסירה הקודם.

בכל אופן, כאמור, על אישור המסירה שהוצג בפני בית משפט קמא במועד הרלוונטי, נרשם כאילו המערערת עצמה קיבלה את הזימון.

לגופו של עניין, ב"כ המדינה מתנגדת לערעור, מציגה את דוא"ח השוטר שרשם את הדוא"ח בשטח, מצביעה על כך שהדו"ח מפורט ועל פניו נראה נכון, ובעיקר על כך שהמעערערת לא טענה בפני השוטר בשטח כי אין במקום פס לבן, כפי שהיא טוענת בפני בית משפט קמא.

החליטתי לקבל את הערעור, לבטל את פסק דיןו של בית משפט קמא ולהחזיר את הדיון אליו משלב הוהכות.

nymok הם ככלא:

א. מקום ובית משפט קמא לא קיים דיון בבקשתה של המערערת והיא לא נחקרה על תצהירה, לא ניתן על הסף לדוחות את טענתה, כי אין היא חתומה על אישור המסירה. ערך אני להלכה במשפט המנהלי, לפיה, חזקה על מעשי המנהל שהם נכוןים, אבל בנסיבות מקרה זה, הייתה הצדקה טרם הקביעה שהמעערערת משקרת, לעניין אישור המסירה, לבחון את טענתה יותר לעומק.

ב. לגופו של עניין, אין עסוקין בא-התיצבות רגילה של אדם לישיבת מענה. מדובר במעערערת שהתייצבה לדין, שכחה עו"ד ולא התיצבה רק לישיבה נדחית, כאשר ברור שהוא כופרת וכאשר הציגה טענות להגנתה.

ג. לא שוכנעתי שאין כל בסיס להגנתה של המערערת ומסקך קיים חשש לעיוות דין שמא הרשותה איננה כדין. צרי, במקרה מעין זה, להעמיד את גרטתו של השוטר בשטח, כמו גרטתה בפני בית משפט קמא, שבוואדי לאחר שמיעת הראיות יגיע לתוצאה הנכונה.

בשל הפסיק בשאלת זמנה של המערערת כדין לדין, לא אפסיק הוצאות כנגד המערערת.

פסק דיןו של בית משפט קמא בטל, התקיך ייחזר אליו לשםייה החל משלב הוהכות. אין טעם לקיום ישיבת מענה

נוסף, אלא אם כן ב"כ המערערת יבקש זאת.

ניתן והודיע היום י"א אדר ב'
תשע"ד, 13/03/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלט על ידי נופר דודו